

Bruxelles, 25.9.2014
COM(2014) 398 final/2

CORRIGENDUM

This document corrects document COM(2014) 398 final of 02.07.2014.

Concerns all language versions.

Correction of typographical and formatting errors, introduction of a new footnote 9 and correction of the references in footnotes 2, 3, 4 and 10.

Textul se citește după cum urmează:

**COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIU,
COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN ȘI COMITETUL
REGIUNILOR**

Spre o economie circulară: un program „deșeuri zero” pentru Europa

{SWD(2014) 206 final}

{SWD(2014) 211 final}

Spre o economie circulară: un program „deșeuri zero” pentru Europa

1. Introducere: o economie circulară în sprijinul creșterii durabile

Materiale valoroase se pierd din economiile noastre. Într-o lume în care cererea de resurse limitate și uneori insuficiente și concurența pentru acestea vor continua să crească, iar presiunea asupra resurselor duce la creșterea gradului de degradare și de fragilitate a mediului, Europa poate beneficia, din punct de vedere economic și din perspectiva mediului, de o mai utilizare a resurselor respective. De la revoluția industrială, economiile noastre au dezvoltat un tipar de creștere de tipul „a lua, a face, a consuma și a elimina” — un model linear care se bazează pe ipoteza că resursele sunt abundente, disponibile, ușor accesibile și ieftin de eliminat. Se înțelege din ce în ce mai mult că acest model amenință competitivitatea Europei.

Este esențial să se treacă la o economie mai circulară pentru a se îndeplini agenda privind utilizarea eficientă a resurselor stabilită în temeiul Strategiei Europa 2020 privind creșterea inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii¹. Se pot obține performanțe mai mari și durabile în materie de utilizare eficientă a resurselor, ceea ce poate aduce beneficii economice majore.

Sistemele bazate pe economia circulară păstrează valoarea adăugată în produse cât mai mult timp posibil și elimină deșeurile. Acestea mențin resursele în cadrul economiei în cazul în care un produs a ajuns la sfârșitul duratei sale de viață, astfel încât resursele să poată fi utilizate iar și iar, într-o manieră productivă și astfel să creeze în continuare valoare. Tranziția către o economie mai circulară impune schimbări în lanțurile valorice, de la proiectarea produsului la noi modele de afaceri și de piață, de la modalități noi de transformare a deșeurilor într-o resursă la moduri noi de comportament al consumatorilor. Această tranziție implică o schimbare sistemică deplină și inovare nu numai în privința tehnologiei, ci și în organizații, societate, metode de finanțare și politici. Chiar și într-o economie cu un pronunțat caracter circular, vor persista unele elemente de linearitate, întrucât sunt necesare resurse virgine și sunt eliminate deșeuri reziduale.

În sectorul industrial se recunoaște deja faptul că îmbunătățirea productivității resurselor reprezintă un atu economic major. Se estimează că îmbunătățirea utilizării eficiente a resurselor de-a lungul lanțurilor valorice ar putea reduce nevoile de materiale cu 17 %-24 % până în 2030² și că o mai bună utilizare a resurselor ar putea reprezenta un potențial general de economisire de 630 de miliarde EUR pe an pentru industria europeană³. Studiile orientate către întreprinderi și bazate pe modelare la nivel de produs arată că abordările economiei circulare generează oportunități de reducere semnificativă a costurilor materiale pentru industria UE și că există un potențial de stimulare a PIB-ului UE cu până la 3,9 %⁴ prin crearea de piețe și de produse noi, precum și de valoare pentru întreprinderi. Prin urmare, nu este surprinzător că întreprinderile depun în continuare eforturi pentru a îmbunătăți gestionarea resurselor, dar acestea sunt îngreunate de o serie de obstacole de pe piață.

¹ COM(2010) 2020, COM(2011) 21.

² *Macroeconomic modelling of sustainable development and the links between the economy and the environment* (Modelarea macroeconomică a dezvoltării durabile și legăturile dintre economie și mediu) (2011), Meyer, B. et al.

³ *Guide to resource efficiency in manufacturing: Experiences from improving resource efficiency in manufacturing companies* (Ghid privind utilizarea eficientă a resurselor în procesul de fabricație: experiențele dobândite din îmbunătățirea utilizării eficiente a resurselor în întreprinderile producătoare) (2012), Europe INNOVA.

⁴ *Towards the Circular Economy: Economic and business rationale for an accelerated transition* (Spre o economie circulară: raționamentul economic și comercial pentru o tranziție accelerată) (2012), Ellen MacArthur Foundation.

Platforma europeană de nivel înalt pentru utilizarea eficientă a resurselor⁵, care reunește anumite guverne, întreprinderi și organizații ale societății civile, a solicitat adoptarea de măsuri în vederea trecerii la o economie mai circulară, care se bazează mai mult pe reutilizare și reciclare de înaltă calitate și mult mai puțin pe materiile prime primare.

Prin intermediul *Foii de parcurs către o Europă eficientă din punct de vedere al utilizării resurselor*, publicată în 2011⁶, Comisia a propus un cadru de acțiune și a subliniat necesitatea unei abordări integrate la nivelul multor domenii și niveluri de politică. În prezent, ideile principale ale foii de parcurs sunt dezvoltate în cel de al 7-lea program de acțiune pentru mediu (PAM 7)⁷.

Trecerea la modele economice mai circulare promite un viitor mult mai bun pentru economia europeană. Astfel, Europa ar putea să facă față provocărilor actuale și viitoare reprezentate de presiunea exercitată asupra resurselor la nivel mondial și de insecuritatea în creștere a aprovizionării. Pomparea repetată de resurse înapoi în utilizarea productivă, reducerea volumului de deșeuri și diminuarea dependenței de aprovizionări nesigure constituie o rută directă către îmbunătățirea rezilienței și a competitivității. Acest lucru, contribuind la decuplarea creșterii economice de utilizarea resurselor și de impactul acesteia, oferă perspectiva unei creșteri sustenabile, care va dura.

În UE, productivitatea resurselor a crescut cu 20 % în 2000-2011, dar acest lucru se poate datora parțial efectelor recesiunii. Menținerea acestui nivel ar conduce la o creștere suplimentară cu 30 % până în 2030 și ar putea mări PIB-ul cu aproximativ 1 %, creând în paralel cu peste două milioane de locuri de muncă mai mult decât într-un scenariu de statu-quo⁸. Intensificarea eforturilor în vederea creșterii productivității resurselor va merge mână în mână cu obiectivele existente ale politicii UE, precum reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, creșterea eficienței energetice, reindustrializarea sustenabilă a economiei UE și asigurarea accesului la materii prime, reducând totodată impactul asupra mediului.

Există o gamă largă de măsuri testate de promovare a utilizării eficiente a resurselor, care au demonstrat că prezintă beneficii și pot fi aplicate într-un mod mai sistematic. Măsurile necesare pentru a se asigura că aceste modificări sunt generatoare de locuri de muncă sunt, de asemenea, în curs de a fi adoptate, în special în comunicarea privind locurile de muncă verzi⁹ și în planul de acțiune ecologic pentru IMM-uri¹⁰.

2. Crearea unui cadru de politică favorabil

Piețele constituie un motor important al utilizării eficiente a resurselor și al economiei circulare, având în vedere că materialele și energia au devenit principalele costuri de producție ale multor întreprinderi. Deși piețele generează deja o schimbare, acestea se confruntă totuși cu serie de obstacole în calea gestionării eficiente și economice a resurselor. Prevenirea generării de deșeuri, proiectarea ecologică, reutilizarea și alte măsuri similare ar putea aduce economii nete în valoare de 600 de miliarde EUR sau 8 % din cifra de afaceri anuală pentru întreprinderile din UE, reducând, în același timp, cu 2-4 % emisiile totale

⁵ http://ec.europa.eu/environment/resource_efficiency/re_platform/index_en.htm.

⁶ COM(2011) 571.

⁷ JO L 354, 28.12.2013, p. 171–200.

⁸ *Modelling the Economic and Environmental Impacts of Change in Raw Material Consumption* (Modelizarea impactului economic și asupra mediului generat de schimbarea consumului de materii prime) (2014), Cambridge Econometrics et al.

⁹ COM(2014) 446.

¹⁰ COM(2014) 440.

anuale de gaze cu efect de seră¹¹. Pentru a obține însă acest rezultat este necesar să se depășească obstacolele de pe piață care împiedică valorificarea acestor oportunități.

Productivitatea resurselor poate genera avantaje pentru o gamă largă de sectoare și, de asemenea, va permite întreprinderilor europene să profite de expansiunea rapidă a piețelor pentru industriile ecologice, care se estimează că vor dubla între 2010 și 2020. La nivel internațional, este necesar să se îmbunătățească utilizarea eficientă a resurselor într-o gamă largă de sectoare industriale.

Infrastructura, modelele de afaceri și tehnologia care există în prezent, precum și comportamentul tradițional mențin economiile „blocate” în modelul liniar. Este posibil ca întreprinderile să nu dispună de informațiile, încrederea și capacitatea necesare pentru a trece la soluțiile oferite de economia circulară. Adeseori, sistemul financiar nu reușește să asigure investiții pentru îmbunătățirea eficienței sau modele inovatoare de afaceri, care sunt percepute ca fiind mai riscante și mai complexe, ceea ce descurajează mulți investitori tradiționali. Obiceiurile convenționale de consum pot împiedica, de asemenea, dezvoltarea de noi produse și servicii. Astfel de obstacole tind să persiste în condițiile în care prețurile nu reflectă costurile reale ale utilizării resurselor în societate și în cazul în care politicile nu furnizează semnale puternice și coerente pentru tranziția către o economie circulară.

Pe baza elementelor concrete privind produsele, materialele și lanțurile valorice esențiale, Comisia va colabora cu părțile interesate în vederea elaborării unui cadru favorabil pentru economia circulară, utilizând măsuri care combină reglementarea inteligentă, instrumentele bazate pe piață, cercetarea și inovarea, stimulentele, schimbul de informații și sprijinul pentru abordările voluntare. Un astfel de cadru va contribui la realizarea obiectivului privind realizarea unei renașteri industriale sustenabile în UE și se bazează pe existența unor consumatori și a unor întreprinderi cu un caracter proactiv, cu un accent special pe IMM-uri. Pe plan internațional, UE ar trebui să coopereze îndeaproape cu alți parteneri, atât la nivel multilateral, cât și la nivel bilateral, astfel încât să se asigure impactul maxim al conceptului de economie circulară.

Comisia:

- va analiza în continuare principalele deficiențe ale pieței și în materie de guvernare care împiedică prevenirea generării de deșeuri și reutilizarea materialelor care sunt considerate deșeuri, ținând seama de eterogenitatea tipurilor de materiale și de utilizările lor, în scopul de a contribui la crearea unui cadru de politică favorabil pentru utilizarea eficientă a resurselor la nivelul UE.

2.1. Proiectare și inovare în vederea unei economii circulare

Abordările economiei circulare exclud conceptul de deșeuri și, de obicei, implică inovare de-a lungul lanțului valoric, mai degrabă decât să se bazeze exclusiv pe soluții la sfârșitul ciclului de viață al unui produs. De exemplu, aceste abordări pot cuprinde:

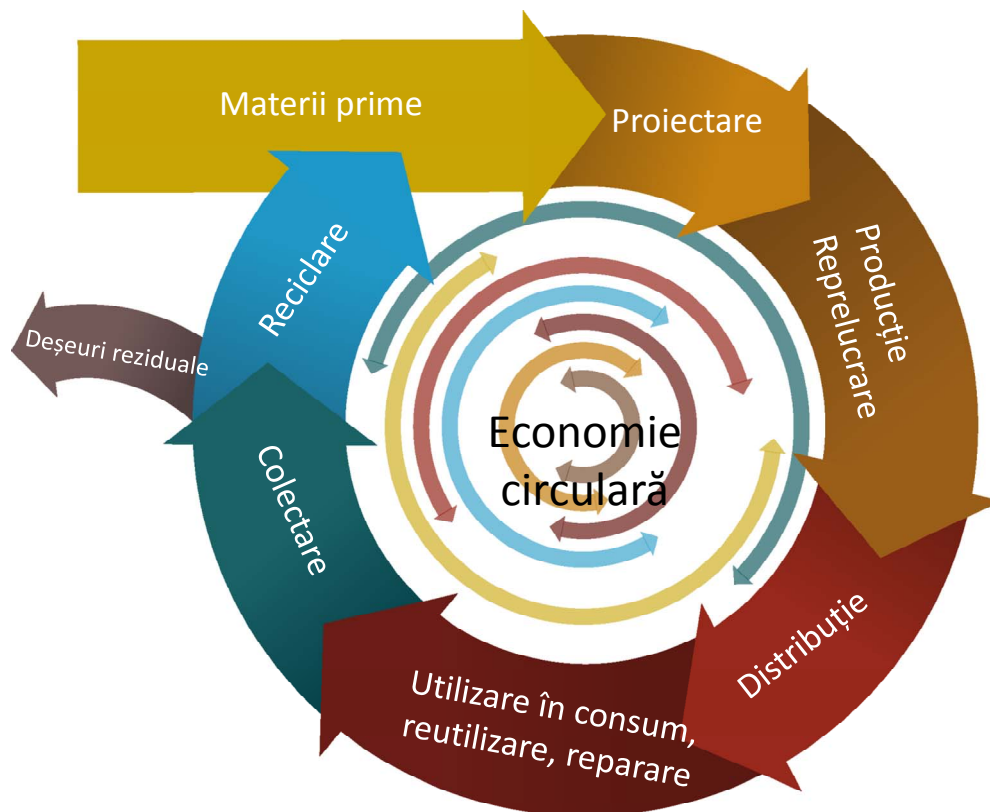
- reducerea cantității de materiale necesare pentru a presta un anumit serviciu (încărcare ușoară);
- prelungirea duratei utile de viață a produselor (durabilitate);

¹¹ *The opportunities to business of improving resource efficiency* (Oportunități de afaceri pentru îmbunătățirea utilizării eficiente a resurselor) (2013), AMEC et al.

- reducerea gradului de folosire a energiei și a materialelor în fazele de producție și de utilizare (eficiență);
- reducerea gradului de utilizare a materialelor periculoase sau dificil de reciclat în produse și procese de producție (substituire);
- crearea de piețe de desfacere pentru materiile prime secundare (reciclate) (bazate pe standarde, achiziții publice etc.);
- proiectarea de produse care sunt mai ușor de întreținut, reparat, modernizat, refabricat sau reciclat (proiectare ecologică);
- dezvoltarea serviciilor de care consumatorii au nevoie în această privință (servicii de întreținere/reparare etc.);
- stimularea și susținerea activităților de reducere a deșeurilor și de separare de calitate efectuate de către consumatori;
- stimularea sistemelor de separare și de colectare care reduc la minimum costurile cu reciclarea și reutilizarea;
- facilitarea grupării unor activități de prevenire a transformării în deșeuri a subproduselor (simbioză industrială) precum și
- încurajarea extinderii și îmbunătățirii posibilității de alegere a consumatorului, prin intermediul închirierii, al împrumutului sau al schimbului de servicii ca o alternativă la deținerea de produse, protejând, în același timp, interesele consumatorilor (în ceea ce privește costurile, protecția, informarea, clauzele contractuale, aspectele legate de asigurare etc.).

Un punct de pornire important îl reprezintă proiectarea proceselor de producție, a produselor și a serviciilor. Produsele pot să fie reproiectate pentru a fi folosite mai mult timp, reparate, modernizate, reperlucrate sau reciclate în cele din urmă, în loc să fie aruncate. Procesele de producție se pot baza mai mult pe reutilizarea produselor și a materiilor prime, precum și pe capacitatea de refacere a resurselor naturale, în timp ce modelele inovatoare de afaceri pot crea o nouă relație între întreprinderi și consumatori.

Următoarea diagramă conceptuală ilustrează, în mod simplificat, principalele faze ale unui model de economie circulară, fiecare dintre acestea oferind oportunități în ceea ce privește reducerea costurilor și a dependenței de resursele naturale, stimularea creșterii economice și a ratei de ocupare a forței de muncă, precum și limitarea deșeurilor și a emisiilor nocive pentru mediu. Fazele sunt interconectate, întrucât materialele pot fi utilizate „în cascadă”, de exemplu: industria face schimburi de subproduse, produsele sunt recondiționate sau reperlucrate ori consumatorii aleg sisteme servicii-produse. Scopul este acela de a reduce la minimum resursele care ies din cerc, astfel încât sistemul să funcționeze în mod optim.

Unele politici și instrumente ale UE asigură deja mijloace și stimulente în conformitate cu modelul de economie circulară. Ierarhia deșeurilor care stă la baza legislației noastre privind deșeurile conduce în mod progresiv la adoptarea opțiunilor preferate de prevenire a generării de deșeuri, de pregătire în vederea reutilizării și reciclării și de descurajare a depozitării deșeurilor. Politica privind produsele chimice are ca obiectiv eliminarea treptată a substanțelor toxice care prezintă motive de îngrijorare deosebită. Unele măsuri de proiectare ecologică pentru produsele cu impact energetic includ cerințe privind durabilitatea și facilitarea reciclării. Strategia în domeniul bioeconomiei¹² promovează utilizarea sustenabilă și integrată a resurselor biologice și a fluxurilor de deșeuri pentru producția de alimente, energie și bioproduse. Politica privind schimbările climatice creează stimulente pentru economisirea energiei și reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră.

Un cadru comun și coerent la nivelul UE de promovare a economiei circulare va contribui la reunirea unor astfel de elemente cu programul Orizont 2020 în vederea abordării provocărilor din domeniul cercetării și al inovării¹³.

¹² COM(2012) 60.

¹³ A se vedea anexa la prezenta comunicare.

Pentru a sprijini proiectarea și inovarea în vederea unei economii mai circulare, Comisia:

- va demonstra, în cadrul Programului de cercetare și inovare al UE (Orizont 2020), avantajele trecerii la o economie circulară la nivel european prin intermediul proiectelor de inovare la scară mare, care vizează cooperarea în cadrul lanțurilor valorice, precum și între acestea, stimularea dezvoltării competențelor și sprijinirea aplicării soluțiilor inovatoare pe piață;
- va stabili un parteneriat consolidat în scopul de a sprijini politicile în domeniul cercetării și inovării pentru economia circulară;
- va facilita dezvoltarea unor modele mai circulare pentru produse și servicii, inclusiv prin intermediul unei politici mai coerente privind produsele și va extinde în continuare aplicarea Directivei privind proiectarea ecologică acordând o atenție sporită criteriilor legate de utilizarea eficientă a resurselor, inclusiv pentru grupuri de produse prioritare viitoare din planul de lucru pentru perioada 2015-2017 și
- va încuraja aplicarea principiului „în cascadă” pentru utilizarea durabilă a biomasei, luând în considerare toate sectoarele care utilizează biomasă, astfel încât aceasta să poată fi utilizată în modul cel mai eficient din punct de vedere al resurselor.

2.2. Deblocarea investițiilor în soluțiile oferite de economia circulară

UE și statele membre ar trebui să încurajeze investițiile în inovarea privind economia circulară și în adoptarea acesteia, iar, în contextul reformei sistemului financiar, ar trebui să înlăture obstacolele pentru a mobiliza mai multă finanțare privată în vederea utilizării eficiente a resurselor. Propunerile recente ale Comisiei privind raportarea nefinanciară¹⁴, finanțarea pe termen lung¹⁵ și fondurile de pensii ocupaționale¹⁶ au integrat cerințele referitoare la divulgarea de informații relevante privind mediul investitorilor sau la luarea în considerare a riscurilor de investiții în legătură cu penuria de resurse și schimbările climatice.

În scopul de a reduce riscul pentru investitori, sunt în curs de elaborare instrumente financiare inovatoare, cum ar fi Mecanismul de finanțare a capitalului natural al Comisiei și al Băncii Europene de Investiții. Parteneriatele public-privat (PPP) reprezintă, de asemenea, instrumente eficiente de încurajare a acțiunii private și a investițiilor în utilizarea eficientă a resurselor. PPP-ul „Industrie cu procese sustenabile prin utilizarea eficientă a resurselor și eficiență energetică” (SPIRE) și inițiativa tehnologică comună „Bioindustrii” contribuie în mod activ la obiectivele în materie de economie circulară.

Politica are un rol suplimentar în ceea ce privește furnizarea semnalelor corecte pentru investițiile în utilizarea eficientă a resurselor, prin eliminarea subvențiilor dăunătoare mediului și prin trecerea de la impozitarea veniturilor salariale la impozitarea poluării și a consumului de resurse. Progresele înregistrate în domeniul reformei privind taxa de mediu în statele membre ale UE sunt abordate în cadrul semestrului european pentru coordonarea politicilor economice.

¹⁴ COM(2013) 207.

¹⁵ COM(2014) 168.

¹⁶ COM(2014) 167.

Pentru a debloca investițiile în economia circulară, Comisia:

- va prelua domeniile promițătoare identificate cu ocazia mesei rotunde de finanțare a utilizării eficiente a resurselor¹⁷, inclusiv instrumentele financiare inovatoare, reflectând problemele legate de resurse în normele contabile ale întreprinderilor, clarificând responsabilitățile în materie de sustenabilitate ale instituțiilor financiare (obligații fiduciare), elaborând metodologii aferente „testelor de stres în materie de resurse” pentru întreprinderi și explorând potențialul pieței de obligațiuni în vederea canalizării de fonduri suplimentare pentru proiecte de utilizare eficientă a resurselor;
- va pregăti orientări referitoare la posibilitățile oferite de noile directive privind achizițiile publice în domeniul achizițiilor publice ecologice (APE), precum și o recomandare privind monitorizarea performanțelor înregistrate de statele membre în ceea ce privește atingerea obiectivului orientativ de 50 % în materie de achiziții publice ecologice¹⁸, va sprijini instrumente inovatoare, cum ar fi achizițiile publice înainte de comercializare și achizițiile publice pentru inovare și va facilita crearea de rețele în domeniul APE în rândul autorităților publice și
- va include în continuare prioritățile legate de economia circulară în finanțarea UE și va încuraja statele membre să utilizeze fondurile UE disponibile în cadrul programelor și al proiectelor privind economia circulară, în special prin intermediul fondurilor structurale și de investiții europene.

2.3. Mobilizarea întreprinderilor și a consumatorilor și sprijinirea IMM-urilor

Întreprinderile și consumatorii rămân actorii esențiali în tranziția către o economie mai circulară. Deciziile adoptate în amonte și în aval în cadrul lanțului valoric trebuie să fie mai bine conectate, oferind stimulente coerente între producători, investitori, distribuitori, consumatori și reciclatori și asigurând o repartizare echitabilă a costurilor și beneficiilor. Trebuie aplicate mecanismele de piață pentru a asigura alocarea și utilizarea resurselor în modul cel mai eficient, iar în cazul în care există disfuncționalități ale pieței sau obstacole în calea inovării, acestea trebuie contracarate. Trebuie dezvoltate piețe funcționale de materii prime secundare. Ar trebui acordată o atenție specială condițiilor care permit antreprenorilor să valorifice potențialul oferit de noile piețe legate de economia circulară și asigurării faptului că pe piața forței de muncă este disponibilă baza de competențe necesare. Consumatorii ar trebui să aibă autonomia necesară pentru a alege în cunoștință de cauză, printr-o informare mai bună cu privire la referințele ecologice ale diferitelor produse.

Platforma europeană pentru utilizarea eficientă a resurselor a identificat¹⁹ importante oportunități de afaceri în diferite etape ale „buclei”, prin reintroducerea materialelor înapoi în procesul de producție sau în diferite segmente ale lanțului inițial de aprovizionare sau în alte lanțuri de aprovizionare. Acestea se bazează pe experiența dobândită în urma unor inițiative de succes care au potențialul de a fi extinse și aplicate pe scară mai largă și printre care se numără:

- în faza de producție, standarde de aprovizionare durabilă, scheme voluntare derulate de sectorul industrial și de comerțului cu amănuntul, precum și simbioze industriale pentru a asigura piețe pentru subproduse;

¹⁷ Nota de informare 13/110.

¹⁸ COM/2008/400.

¹⁹ http://ec.europa.eu/environment/resource_efficiency/documents/erep_manifesto_and_policy_recommendations_31-03-2014.pdf.

- în faza de distribuție, îmbunătățirea informațiilor cu privire la resursele conținute în produse și modul în care acestea pot fi reparate sau reciclate, informații care sunt menționate în recomandările prezentate în cadrul platformei ca „pașaportul produsului”, și
- în faza de consum, modele de consum colaborativ, bazate pe împrumut, schimb, troc și închiriere de produse, precum și sisteme servicii-produse pentru a valorifica mai bine activele sau resursele subutilizate (de exemplu, autoturisme, unelte, locuri de cazare).

Faza-pilot a amprentei de mediu stabilită din cadrul Comunicării Comisiei intitulată *Crearea pieței unice pentru produse ecologice*²⁰ reunește părțile interesate pentru a elabora o modalitate comună și consensuală de măsurare a impactului pe care produsele și organizațiile îl au asupra mediului. După faza-pilot, Comisia va evalua dacă aceste metode sunt încununate de succes, astfel încât să poată fi aplicate instrumentelor existente sau celor noi, în vederea îmbunătățirii performanței de mediu a produselor.

Astfel de măsuri ar trebui extinse pentru a se asigura condiții-cadru favorabile și condiții echitabile de concurență, în așa fel încât întreprinderile existente și cele noi să se adapteze la marile tendințe mondiale în materie de resurse, pentru a recompensa cele mai bune întreprinderi, pentru a încuraja noi întreprinzători să dezvolte soluțiile de afaceri de mâine, pentru a le testa pe piață și pentru a oferi informații fiabile consumatorilor. Procesul multiparticipativ lansat în cadrul Agendei consumatorului european²¹ a subliniat necesitatea unor instrumente eficiente împotriva afirmațiilor înșelătoare și nefondate privind protecția mediului.

Forța de muncă trebuie să aibă competențele corespunzătoare pentru a se asigura o tranziție eficientă, generatoare de locuri de muncă²². Comunicarea privind ocuparea forței de muncă verzi²³ creează cadrul pentru deblocarea oportunităților de creare de locuri de muncă pe care le oferă o economie mai circulară și mai eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor. Autoritățile naționale, regionale și locale, precum și partenerii sociali au, de asemenea, un rol important în dezvoltarea unui sprijin direcționat și coordonat sub formă de investiții, infrastructură, tehnologie și competențe, cu accent deosebit pe necesitățile IMM-urilor. De asemenea, acestea se află într-o poziție bună pentru a facilita o schimbare a opțiunii consumatorului pentru produse și servicii mai durabile și să încurajeze schimbările comportamentale.

Pentru a sprijini acțiunea întreprinderilor, în special a IMM-urilor și a consumatorilor, Comisia:

- va consolida rezultatele etapei-pilot a amprentei de mediu care se derulează până în 2016 și va stabili modul de aplicare a utilizării măsurării impactului asupra mediului în ceea ce privește proiectarea produselor și a proceselor și punerea la dispoziția consumatorilor a unor informații mai bune despre opțiunile durabile din perspectiva mediului;

- va promova cooperarea amplă a părților interesate printr-o acțiune de coordonare și sprijin în cadrul programului Orizont 2020 și al instrumentelor sale, printre care Institutul European de Inovare și Tehnologie, fondurile structurale și de investiții europene, Planul de acțiune privind ecoinovarea, Planul de acțiune ecologic pentru IMM-uri, precum și Agenda consumatorului european;

²⁰ COM(2013) 196 și Recomandarea 2013/179/UE a Comisiei.

²¹ COM(2012) 225.

²² COM(2012) 173.

²³ COM(2014) 446.

- se va baza pe angajamentele părților interesate din cadrul Parteneriatului european pentru inovare privind materiile prime, angajamente care au o legătură directă cu productivitatea resurselor;
- va sprijini crearea de locuri de muncă și dezvoltarea competențelor prin intensificarea coordonării politicilor, prin direcționarea finanțării europene către programe și sisteme care sprijină creșterea verde, prin îmbunătățirea informării și a monitorizării, inclusiv prin procesul semestrului european, și prin colaborarea cu partenerii sociali, instituțiile de învățământ și de formare și cu alte părți interesate și
- va susține schimburile de cele mai bune practici la nivel internațional.

3. Modernizarea politicii privind deșeurile și a obiectivelor din acest domeniu: deșeurile ca resursă

Transformarea deșeurilor într-o resursă face parte din „închiderea buclei” în cadrul sistemelor bazate pe economia circulară. Obiectivele și țintele stabilite în legislația europeană au fost factori primordialii în ceea ce privește o mai bună gestionare a deșeurilor; ele stimulează inovarea în domeniul reciclării și al reutilizării, limitează depozitarea deșeurilor, reduc pierderile de resurse și creează stimulente pentru schimbarea comportamentelor. Cu toate acestea, în UE se generează în continuare anual, în medie, circa 5 tone de deșeuri pe persoană și puțin mai mult de o treime din această cantitate de deșeuri este reciclată în mod eficient.

Uniunea Europeană și-a asumat angajamentul politic²⁴ de a reduce generarea de deșeuri, de a recicla deșeurile pentru a le transforma într-o sursă importantă și fiabilă de materii prime pentru Uniune, de a recupera energia numai din materialele nereciclabile și de a elimina practic depozitarea deșeurilor. Dezvoltarea în continuare a politicii în domeniul deșeurilor va aduce beneficii importante în privința creșterii economice și a creării de locuri de muncă cu costuri relativ reduse sau fără niciun cost, contribuind în același timp la un mediu mai bun. Cu privire la piețele globale, se estimează că o politică ambițioasă privind deșeurile va stimula inovarea, va sprijini întreprinderile din UE să devină și mai competitive în ceea ce privește furnizarea de servicii de gestionare a deșeurilor și va oferi noi oportunități de piață pentru exportatorii din UE.

3.1. Definirea obiectivelor în materie de deșeuri pentru trecerea la o societate care reciclează

Europa a înregistrat progrese semnificative în ceea ce privește transformarea deșeurilor în resurse și promovarea unor modalități durabile de gestionare a deșeurilor, cum ar fi reciclarea. Cu toate acestea, performanțele variază considerabil între statele membre. Șase deja au eliminat în mod eficace depozitarea deșeurilor municipale, reducând volumul de depozitare de la 90 % la mai puțin de 5 % în ultimii 20 de ani și au atins rate de reciclare de 85 % în anumite regiuni. În alte state membre peste 90 % din deșeuri sunt depozitate în continuare, fiind reciclate într-un procent mai mic de 5 %.

Sunt necesare semnale puternice în materie de politică pentru a crea o predictibilitate pe termen lung pentru investiții și pentru a realiza o schimbare, astfel încât materiale precum masele plastice, sticla, metalele, hârtia, lemnul, cauciucul și alte materiale reciclabile să reintre în economie ca materii prime secundare la prețuri competitive. Stabilirea unor obiective clare de reciclare pentru perioada până în anul 2030 va asigura o astfel de predictibilitate. Colectarea separată la sursă și metodologiile riguroase de calculare a ratelor

²⁴ PAM 7.

de reciclare vor asigura reciclarea de înaltă calitate și vor contribui la dezvoltarea piețelor pentru aprovizionarea cu materii prime secundare de înaltă calitate. În acest sens, ar trebui clarificată actuala metodă de măsurare pentru a evalua ceea ce se reciclează efectiv întrucât, în prezent, unele state membre raportează deșeurile colectate ca deșeurii reciclate, în pofida pierderii semnificative înregistrate între aceste etape. Până în 2025 trebuie să se elimine depozitarea tuturor deșeurilor reciclabile. Statele membre ar trebui să depună eforturi pentru a elimina practic depozitarea deșeurilor până în 2030. Valorificarea energetică, inclusiv valorificarea energetică din deșeurii și utilizarea biocarburanților, va avea un rol de îndeplinit în legătură cu deșeurile nereutilizabile și nereciclabile. Acest lucru va necesita o utilizare mai eficientă a capacității de recuperare a energiei repartizate inegal care este disponibilă în prezent în UE, precum și măsuri care să asigure evitarea supraîncărcării.

Printr-o punere în aplicare reușită se pot crea peste 180 000 de locuri de muncă directe în UE până în 2030, în plus față de cele 400 000 de locuri de muncă care se estimează că vor fi create prin punerea în aplicare a legislației în vigoare privind deșeurile²⁵. Va rezulta astfel un grad de satisfacere a cererii de materii prime în UE cuprins între 10 și 40 %, ceea ce va contribui totodată la realizarea obiectivului UE pentru 2030 de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră cu 40 % – 62 de milioane de tone de CO₂ echivalent pe an ar putea fi evitate în 2030.

Pentru a crește beneficiile economice, sociale și de mediu rezultate dintr-o mai bună gestionare a deșeurilor municipale, Comisia propune:

- să crească rata de reutilizare și de reciclare a deșeurilor municipale la un minimum de 70 % până în 2030;
- să crească rata de reciclare a deșeurilor din ambalaje la 80 % până în 2030, având ca obiective intermediare o rată de 60 % până în 2020 și de 70 % până în 2025, inclusiv obiective pentru anumite materiale;
- să se interzică depozitarea materialelor reciclabile, precum masele plastice, metalele, sticla, hârtia și cartonul, precum și a deșeurilor biodegradabile până în 2025, iar statele membre ar trebui să depună eforturi pentru a elimina practic depozitarea deșeurilor până în 2030²⁶;
- să promoveze în continuare dezvoltarea piețelor de materii prime secundare de înaltă calitate, inclusiv prin evaluarea valorii adăugate aduse de criteriile de stabilire a încetării statutului de deșeu aplicabile anumitor materiale și
- să clarifice metoda de calcul pentru materialele reciclate pentru a asigura un nivel de calitate ridicat în materie de reciclare.

3.2. Realizarea simplificării și îmbunătățirea punerii în aplicare a legislației în domeniul deșeurilor

Obiectivele lasă statelor membre flexibilitatea de a decide cum să le atingă. Cu toate acestea, există un potențial semnificativ de a simplifica mai mult, de a îmbunătăți punerea în aplicare a legislației în domeniul deșeurilor la nivel național și de a reduce diferențele actuale.

În anul 2012, Comisia a elaborat un tablou de bord în materie de gestionare a deșeurilor și foi de parcurs cu recomandări specifice pentru statele membre care au cele mai slabe

²⁵ SWD (2014) 207.

²⁶ O anumită proporție de deșeurii „reziduale” este nerecuperabilă și, prin urmare, este posibil să fie depozitată, întrucât în prezent nu există nicio opțiune alternativă de tratare. Această proporție s-ar limita la un maximum de 5 %.

performanțe. Comisia va continua să se concentreze, în special, asupra statelor membre cu cea mai mare distanță de parcurs până la atingerea țintelor, încercând să rezolve, într-un stadiu incipient, în parteneriat cu acestea, deficiențele în materie de punere în aplicare.

Măsurile economice s-au dovedit esențiale pentru îmbunătățirea gestionării deșeurilor la nivel național, în special prin taxele de depozitare și de incinerare, prin schemele de plată în funcție de cantitatea de deșeurii generată și schemele de răspundere extinsă a producătorilor sau prin stimulentele acordate autorităților locale pentru ca acestea să promoveze prevenirea, reutilizarea și reciclarea acestora. Și interdicțiile privind depozitarea deșeurilor s-au dovedit eficiente. Stabilirea unor cerințe minime pentru schemele de răspundere a producătorilor la nivelul UE va contribui la reducerea costurilor și la eliminarea barierelor cu care se confruntă producătorii care trebuie să respecte mai multe sisteme naționale în UE.

Fondurile europene pot sprijini eforturile statelor membre care se axează pe gestionarea integrată a deșeurilor, inclusiv pe infrastructurile de colectare separată, de reutilizare și de reciclare. Depozitarea deșeurilor sau incinerarea de sine stătătoare nu ar trebui sprijinite în viitor.

Utilizarea optimă a capacităților disponibile în materie de gestionare a deșeurilor în UE ar necesita îmbunătățirea planificării și a schimbului de informații și poate presupune mai multe transferuri de deșeurii în interiorul UE către cele mai moderne și mai eficiente instalații, cel puțin ca măsură tranzitorie.

Este posibil să se aducă îmbunătățiri în ceea ce privește raționalizarea și facilitarea colectării și a raportării la nivel național, precum și în ceea ce privește creșterea fiabilității datelor și a consecvenței acestora la nivelul UE. Adoptarea unor indicatori comuni va facilita îmbunătățirea monitorizării performanțelor statelor membre și a evaluării comparative a acestora²⁷.

Acțiunile care vizează simplificarea în continuare a acquis-ului în domeniul deșeurilor și asigurarea eficacității și a eficienței vor valorifica eforturile întreprinse deja în vederea reducerii costurilor administrative ale politicii privind deșeurile, de exemplu, prin scutiri de la cerințele de preluare a deșeurilor pentru anumite IMM-uri sau eforturile de instituire a schimbului obligatoriu de date electronice pentru transferurile de deșeurii.

Pentru a asigura faptul că beneficiile rezultate din legislația UE sunt puse în aplicare prin intermediul unei simplificări și a unei mai bune puneri în aplicare, Comisia propune:

- soluționarea suprapunerilor între obiectivele în materie de deșeurii și armonizarea definițiilor;
- simplificarea într-o măsură semnificativă a obligațiilor de raportare ale statelor membre, inclusiv clarificarea și raționalizarea metodelor de calcul pentru țintele în materie de deșeurii municipale, de depozite de deșeurii și de deșeurii din ambalaje;
- autorizarea statelor membre să scutească IMM-urile sau întreprinderile care colectează și/sau transportă cantități foarte mici de deșeurii nepericuloase de la cerințele generale de autorizare sau de înregistrare în temeiul Directivei-cadru privind deșeurile;
- introducerea raportării anuale printr-un punct de intrare unic pentru toate datele privind deșeurile și asigurarea consecvenței statisticilor privind deșeurile cu cerințele prevăzute de legislația UE în domeniul deșeurilor, în paralel cu evaluarea comparativă a metodologilor naționale în raport cu standardele statistice;

²⁷ De exemplu, sunt permise patru metode de calcul pentru obiectivul în materie de reciclare a deșeurilor municipale. În funcție de metoda aleasă, rezultatele pot fi destul de diferite (cu aproape 20 %).

- introducerea obligației de dezvoltare a unor sisteme informatice de monitorizare a datelor și de verificare a datelor terților în statele membre;
- stabilirea unui mecanism de avertizare timpurie pentru a se asigura că statele membre instituie un set adecvat de măsuri pentru atingerea la timp a obiectivelor;
- prevederea unor condiții minime de funcționare a schemelor de răspundere extinsă a producătorilor care ar putea fi dezvoltate în continuare la nivel național sau în documentele de orientare ale UE și promovarea utilizării instrumentelor economice în statele membre și
- promovarea investițiilor directe în opțiuni de gestionare a deșeurilor în vârful ierarhiei deșeurilor (prevenire, reutilizare, reciclare).

3.3. Rezolvarea provocărilor specifice din domeniul deșeurilor

Pentru a răspunde provocărilor specifice din domeniul deșeurilor, legate de o pierdere considerabilă de resurse sau de impactul asupra mediului sunt necesare abordări adaptate.

Prevenirea generării de deșeuri: ca o primă prioritate care afectează toate fazele într-o economie circulară, ar trebui să se asigure faptul că se generează mai puține deșeuri. În conformitate cu cerințele Directivei-cadru privind deșeurile, statele membre au adoptat recent programe de prevenire a generării de deșeuri care în prezent sunt revizuite de Agenția Europeană de Mediu. În urma evaluării acestor programe, Comisia va prezenta inițiative de promovare a bunelor practici în materie de prevenire a generării de deșeuri în UE.

Deșeurile marine: deșeurile marine poluează plajele, au efecte dăunătoare asupra vieții marine și creează o problemă pe termen lung în materie de deșeuri, a căror curățare este costisitoare. PAM 7 propune introducerea unui obiectiv principal la nivelul UE privind reducerea cantitativă a deșeurilor, sprijinit de măsuri de reducere la sursă.

Punerea în aplicare completă a măsurilor din pachetul legislativ revizuit al UE în domeniul deșeurilor ar putea să asigure reduceri ale volumului de deșeuri marine de 13 % până în 2020 și de 27 % până în 2030. Stabilirea unui obiectiv specific privind reducerea pentru 2020 ar oferi un semnal clar statelor membre care elaborează în prezent măsuri pentru a asigura „buna stare ecologică” a apelor marine până în 2020, termenul-limită stabilit în temeiul Directivei-cadru privind strategia pentru mediul marin, și ar oferi un impuls planurilor de acțiune în materie de deșeuri marine în cadrul celor patru convenții maritime regionale. Alte măsuri adoptate la nivelul UE, care cuprind, printre altele, rezultatele evaluării în curs a Directivei privind instalațiile portuare de preluare²⁸, vor contribui, de asemenea, la îndeplinirea obiectivului. O a doua etapă a obiectivului de reducere va fi elaborată în timp util, pe baza unei analize aprofundate a potențialului de reducere din alte surse terestre și marine și, având în vedere angajamentul, asumat cu ocazia Summitului Rio+20, de a realiza o reducere semnificativă a deșeurilor marine până în 2025.

Deșeurile din construcții și demolări: piețele materialelor reciclate sunt esențiale pentru creșterea ratei de reciclare a deșeurilor din construcții și demolări. Proiectarea în vederea unei mai bune gestionări a deșeurilor din construcții și demolări, un nivel sporit de reciclare a materialelor de construcție și creșterea conținutului lor reciclat vor fi incluse într-un cadru de evaluare a performanței de mediu a clădirilor, așa cum s-a subliniat în Comunicarea Comisiei intitulată Oportunități de utilizare eficientă a resurselor în sectorul clădirilor²⁹.

În plus, în cadrul mecanismului propus de avertizare timpurie, performanțele statelor membre vor fi monitorizate în raport cu obiectivul de obținere a unei rate de reciclare de 70 % până în

²⁸ Directiva 2000/59/CE.

²⁹ COM(2014) 445.

anul 2020, inclusiv prin măsuri precum majorarea taxelor de depozitare a deșeurilor din construcții și demolări sau obligații suplimentare de sortare pe principalele șantiere de demolare pentru a îmbunătăți calitatea materialelor reciclate.

Deșeurile alimentare: s-a estimat că un procent de până la 30 % din toate alimentele produse la nivel mondial se pierde sau se irosește. Comisia intenționează să prezinte propuneri specifice pentru a reduce volumul deșeurilor alimentare.

Deșeurile periculoase: gestionarea corespunzătoare a deșeurilor periculoase rămâne o provocare, în condițiile absenței datelor privind calea de tratare utilizată în prezent pentru o parte a acestui flux de deșeuri. Ca un prim pas, ținerea de evidențe și trasabilitatea vor fi consolidate prin crearea unor registre de deșeuri periculoase și identificarea capacităților și a blocajelor din sistemele de gestionare a deșeurilor periculoase ale statelor membre. Aceste registre ar putea fi extinse treptat la alte tipuri de deșeuri, cum este deja cazul în mai multe state membre.

Deșeurile din plastic: Se estimează că producția de materiale plastice în UE va crește cu 5 % în fiecare an. Deși numai 24 % din deșeurile de plastic sunt reciclate, aproximativ 50 % sunt depozitate, iar restul sunt incinerate. Consultarea publică privind deșeurile de plastic pe care Comisia a desfășurat-o în anul 2013³⁰ a arătat că există un potențial semnificativ de utilizare într-un mod mai durabil a materialelor plastice și a evidențiat un sprijin puternic în favoarea eliminării depozitării acestora, precum și în favoarea unei mai bune proiectări a materialelor plastice și a produselor din plastic. Propunerea recentă a Comisiei de a permite statelor membre să restricționeze utilizarea pungilor din plastic³¹, precum și propunerile din prezenta comunicare privind intensificarea reciclării și renunțarea la depozitarea deșeurilor reprezintă pași importanți în direcția îmbunătățirii gestionării deșeurilor de plastic.

Reciclarea materiilor prime critice: în timp ce toate materiile prime sunt importante, materiile prime critice merită o atenție deosebită întrucât producția mondială este concentrată în câteva țări, deși multe dintre acestea înregistrează o substituibilitate redusă și rate de reciclare scăzute. Comisia promovează utilizarea eficientă și reciclarea materiilor prime critice, în cadrul inițiativei privind materiile prime³² și al Parteneriatului european pentru inovare privind materiile prime.

Transferurile ilegale de deșeuri: Comisia își va intensifica eforturile pentru a asigura conformitatea cu legislația relevantă a UE, în special cu Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 privind transferurile de deșeuri, astfel cum a fost modificat recent pentru a consolida controalele transferurilor de deșeuri.

Reciclarea fosforului: fosforul este o resursă vitală pentru producția de alimente, dar acesta prezintă riscuri importante de securitate a aprovizionării și utilizarea sa actuală presupune generarea de deșeuri și de pierderi în fiecare etapă a ciclului său de viață. Ca urmare a Comunicării consultative privind utilizarea durabilă a fosforului³³, Comisia elaborează un cadru pentru acțiuni suplimentare.

³⁰ COM(2013) 123.

³¹ COM(2013) 761.

³² COM(2011) 25.

³³ COM(2013) 517.

Pentru a răspunde unor provocări specifice din domeniul deșeurilor, Comisia:

propune un obiectiv ambițios de reducere cu 30 % până în 2020 a **deșeurilor marine** de tipul primelor zece care sunt găsite cel mai frecvent pe plaje, precum și pentru uneltele de pescuit găsite pe mare, lista fiind adaptată pentru fiecare din cele patru regiuni marine din UE;

- are în vedere măsuri pentru stimularea piețelor materialelor reciclate provenite din **deșeurile din construcții și demolări** și elaborează un cadru comun al UE de evaluare a performanței de mediu a clădirilor;

- propune ca statele membre să elaboreze strategii naționale de prevenire a deșeurilor alimentare și depune eforturi pentru a se asigura că **deșeurile alimentare** generate de procesul de fabricație, de vânzarea cu amănuntul/distribuția de alimente, de sectorul serviciilor alimentare/sectorul hotelier și de gospodăria se reduc, până în 2025, cu cel puțin 30 %;

- preconizează instituirea, în toate statele membre, a unui sistem de registre corespunzător cel puțin pentru **deșeurile periculoase**;

- propune, ca urmare a propunerii sale de a reduce utilizarea pungilor subțiri din **plastic**, ca până în 2025 să se interzică depozitarea materialelor plastice;

- propune ca statele membre să includă măsuri privind colectarea și reciclarea deșeurilor care conțin cantități semnificative de materii prime critice în planurile lor naționale de gestionare a deșeurilor și

- ia în considerare elaborarea unui cadru de politică privind **fosforul** pentru a consolida reciclarea acestuia, a încuraja inovarea, a îmbunătăți condițiile de piață și a integra utilizarea sa durabilă în legislația UE privind îngrășămintele, alimentele, apa și deșeurile.

4. Stabilirea unui obiectiv privind utilizarea eficientă a resurselor

În PAM 7, statele membre și Parlamentul European au convenit că Uniunea Europeană ar trebui să stabilească indicatori și obiective privind utilizarea eficientă a resurselor și să evalueze dacă ar fi recomandabil ca în cadrul semestrului european să se includă un indicator principal și un obiectiv-cheie. În urma unor ample consultări, productivitatea resurselor, măsurată prin raportarea PIB la consumul de materii prime (Raw Material Consumption – RMC), a fost identificată ca posibil indicator pentru un obiectiv de productivitate a resurselor³⁴.

Un obiectiv realist care să asigure o mai mare productivitate a resurselor și care să fie aprobat de către UE și statele sale membre ar atrage atenția politică și ar valorifica potențialul neglijat în prezent al unei economii circulare în scopul de a genera o creștere economică durabilă și locuri de muncă și de a spori coerența politicii UE. Un astfel de obiectiv ar reprezenta o modalitate proporțională de a asigura această coerență și de a încuraja luarea de măsuri.

Se prevede deja ca UE să își sporească productivitatea resurselor cu 15 % între 2014 și 2030 în cadrul unui scenariu de statu-quo. Utilizând politici inteligente pentru a promova tranziția către o economie mai circulară, astfel cum s-a solicitat în cadrul Platformei europene pentru utilizarea eficientă a resurselor, ar fi posibilă dublarea acestei rate. Având o contribuție semnificativă la componenta legată de durabilitate a creșterii economice, sporirea cu 30 % a

³⁴ RMC este un indicator agregat care măsoară (în tone) toate resursele materiale utilizate în economie, ținând cont și de utilizarea resurselor încorporate în importuri. În prezent, acesta este disponibil pentru UE și unele state membre. Țările pentru care RMC nu este încă disponibil pot utiliza, între timp, consumul intern de materiale.

productivității resurselor ar genera, de asemenea, un impact pozitiv asupra creării de locuri de muncă și asupra creșterii PIB³⁵.

Industria ar beneficia de pe urma acestei îmbunătățiri în ceea ce privește productivitatea resurselor prin sporirea competitivității³⁶. Costurile resurselor pot reprezenta o parte semnificativă a structurii costurilor acestora și au nevoie ca aprovizionările să fie disponibile și previzibile³⁷. S-ar obține astfel atât câștiguri financiare imediate, precum și beneficii strategice pe termen mai lung, deoarece creșterea cererii mondiale determină majorarea prețurilor resurselor și sporirea volatilității acestora. Prin urmare, dacă ar deveni mai eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor Europa ar putea să își atingă obiectivul în materie de reindustrializare.

Un obiectiv privind productivitatea resurselor, chiar dacă nu este obligatoriu și nu este stabilit la nivelul UE, ar oferi un impuls acelor state membre care nu au deja un obiectiv la nivel național să întreprindă măsuri care țin seama de utilizarea resurselor. Acesta ar determina adoptarea unor măsuri mai echilibrate, care să ia în considerare consecințele mai ample de ordin economic, social și de mediu și ar acoperi această lacună.

Statele membre ar avea libertatea să realizeze echilibrul dintre politicile și acțiunile care sunt cele mai avantajoase din punct de vedere economic și din perspectiva mediului, în conformitate cu obiectivele de politică mai ample. Procedând astfel, ar beneficia de o gamă de bune practici deja consacrate – dar nu și implementate pe scară largă – pe care le-ar putea adopta și adapta la propriile nevoi și circumstanțe. Revizuirea Strategiei Europa 2020 este în prezent în desfășurare³⁸, fiind sprijinită de o consultare publică pentru a aduna toate punctele de vedere cu privire la evoluția sa. Prin urmare, Comisia consideră că orice decizie privind stabilirea unui obiectiv principal în materie de productivitate a resurselor ar trebui să fie adoptată în cadrul revizuirii, după luarea în considerare a rezultatelor consultării publice, precum și a recomandărilor Platformei europene pentru utilizarea eficientă a resurselor.

Pentru a se asigura că factorii de decizie sunt conștienți de situația globală a presiunii pe care resursele o exercită asupra mediului, ar trebui să se aibă în vedere și alți indicatori, în special pentru utilizarea apei și a resurselor funciare limitate. Începând din 2013, ca parte a indicatorilor Strategiei Europa 2020, Eurostat a publicat un tablou de bord privind utilizarea eficientă a resurselor³⁹. Acesta este menit să monitorizeze punerea în aplicare a *Foii de parcurs către o Europă eficientă din punct de vedere al utilizării resurselor*, să comunice legătura dintre resurse și să implice în continuare părțile interesate în procesul de măsurare a progreselor înregistrate de societate, dincolo de PIB.

³⁵ SWD (2014) 211.

³⁶ Părțile interesate au preferat RMC ca măsură de utilizare a resurselor deoarece acest indicator reflectă utilizarea resurselor încorporate atât în produsele importate, cât și în produsele fabricate pe plan intern și, astfel, permite o comparație echitabilă a utilizării eficiente a resurselor de către părțile respective.

³⁷ Studiile recente privind sectoarele oțelului și aluminiului arată că materiile prime reprezintă aproximativ 30-40 % din structurile costurilor acestora, depășind, de exemplu, costurile forței de muncă.

³⁸ COM(2014) 130 din 19.3.2014; Bilanțul Strategiei Europa 2020 pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii

³⁹ http://epp.eurostat.ec.europa.eu/portal/page/portal/europe_2020_indicators/ree_scoreboard.

Pentru a valorifica potențialul oferit de utilizarea eficientă a resurselor în contextul unei creșteri durabile:

- Comisia va lua în considerare recomandările care au fost formulate în cadrul Platformei europene pentru utilizarea eficientă a resurselor și care se referă la un obiectiv principal privind utilizarea eficientă a resurselor, împreună cu rezultatele consultării publice organizate în contextul revizuirii în curs a Strategiei Europa 2020;

- în paralel, ar trebui să se dezvolte în continuare tabloul de bord privind utilizarea eficientă a resurselor utilizat pentru monitorizarea indicatorilor în materie de utilizare a altor resurse decât carbonul și materiile prime (în special terenuri și apă) și

- institutele naționale de statistică ar trebui să depună eforturi pentru a stabili o metodologie general acceptată în cadrul Sistemului Statistic European în scopul de a calcula consumul de materii prime la nivel național.